

דף לו.

עין משפט א. או"ח סימן תם סעיף ה

ה. ה. אין עושין בפסח פת עבה טפח ט.

עין משפט ב.ג. או"ח סימן תקז סעיף ו

ז. מותר לאפות תנור מלא פת אע"פ שאינו צריך אלא ללחם אחד, ודוקא בתנורים קטנים^י שמתוך שהוא מלא, הפת נאפית יפה.

עין משפט ד. או"ח סימן תנר סעיף א
עין לעיל דף לו: עין משפט אות ו.

עין משפט ה. או"ח סימן תם סעיף ד

ה. ד. אין עושין ציורין במצה כמין חיה ועוף, כיון ששוהה עליהם לציירן ואין נותנים מיד לתנור^ב, אבל כל מה שעושה במסרק כדי שלא יתפח וכן מה שמנקבין המצות מותר^ג, וגם בהם טוב למהר לעשותן ושלא

ט. וכתב המ"א בס"ק ד' דבדיעבד מותר, אבל הפר"ח כתב דגם בדיעבד אסור. כה"ח אות מ"ח-מ"ט.

י. דוקא בתנורים שבזמנם שהיו מדבקין הפת בהם אבל היום גם בתנורים הקטנים אסור למלאותם פת שלא לצורך יו"ט. כה"ח אות נ"ה.

כ. וּמִפְסָחִים ל"ז ע"א, וכפ"י רש"י שם, ב"י, ואפי' רוצה לעשות הציור ע"י דפוס שאינו לוקח זמן ג"כ אסור דלא פלוג חכמים בגזירתם, ובמהרי"ל כתב הטעם דאסור בדפוס כיון שהבצק נכנס בדפוס ומתחמק, והביאו המ"א ס"ק ג'.

וְיֵשׁ נוֹהֲגִים לכתוב איזה אותיות במצות ע"פ כתבי האר"י ז"ל, אבל האמת אין כוונת האר"י ז"ל לכתוב בפועל האותיות ד"י ד"ו ג' ווי"ן אלא לכוון במחשבה כך. מ"מ אם כתב אותיות אין איסור לשברם משום מוחק כי הם מהמצה עצמה ואין בזה מוחק. כה"ח אות ל"ה.

ל. וְשֵׁאִינוּ מכוון לציור. מ"א ס"ק ג'. וצריך לזהר לנקות שיני המסרק ולגוררו ולהדיחו בין כל עיסה ועיסה. שם אות ל"ז. כלים שמתקנים בהם העיסה א"צ טבילה כלל. כה"ח אות ל"ח.

להשהות בהן.

הגה: יש לעשות המצות ריקקין ולא פת עבה כשאר לחם, כי אין הריקקין ממהרין להחמיץ.

עין משפט ו. יור"ד סימן שכט פ"ה ח

ח. ח. עיסה שנילושה במים רותחין בין שנתן רותחין על הקמח בין שנתן הקמח על הרותחין חייבת מ, בין שנאפה בתנור או באלפס בלא משקה.

עין משפט ז. אור"ח סימן תכא פ"ה ג

ג. ד. מצה שנאפית עד שאם חותכין אותה אין חוטין נמשכין ממנה י יוצאין בה י ידי חובה.

הגה: יש ליזהר שלא לקחת אותה מן התנור קודם אפייתה ואח"כ להחזירה, כי תוכל לבא לידי חימוץ ע.

עין משפט זז. אור"ח סימן תכא פ"ה ב

ב. ג. ראוי למחות פ שלא יעשו מצות על אפר חם בתנור, שמא יחמיצו קודם שיתחילו לאפות.

מ. ממשנה ז' פ"ק דחלה.

נ. מברייאת פסחים ל"ז, וסימן זה דוקא כשעדיין חם, כ"כ הא"ר. כה"ח אות ל"ה.

ס. ושוב אינה באה לידי חימוץ.

ע. ואין לה תקנה אח"כ.

פ. שיש לחוש שמא יחמיצו קודם שיתחילו לאפות, ובדיעבד מותר. פר"ח. ולהטביל דגים לפני טיגונם במצה טחונה כדי שלא ידבקו יש אוסרים משום מראית העין, ומשום מעשה שהיה שאשה אחת ראתה אצל שכנתה שעשתה כן בפסח והלכה ועשתה בביתה בקמח גמור ולא בקמח מצה שכבר נאפה. כה"ח אות ל"א.

דף לז:

יור"ד סימן שכט פעיף ח
עיינ לעיל דף לז. עין משפט אות ו.

עין משפט ב.